

NEUROBIOLOGIA UZALEŻNIEŃ

Ogólna charakterystyka zajęć

Zajęcia mają charakter mieszany: pierwsze 3 spotkania prowadzone są w formie wykładu, kolejne 11 spotkań w formie seminariów, natomiast ostatnie spotkanie obejmuje zaliczenie praktyczny (szczegółowy rozkład tematów zajęć w rozdziale „Plan zajęć”).

Aby zdobyć zaliczenie z przedmiotu należy zbierać odpowiednią liczbę punktów (szczegółowe informacje o minimalnych liczbach punktów wymaganych do zdobycia poszczególnych ocen w rozdziale „Zaliczenie”). Punkty przyznawane są za obecność, znajomość materiału wykładowego, za prezentacje seminaryjne, za zadanie praktyczne oraz za zadania specjalne (szczegółowe informacje w rozdziale „Punktacja”).

Plan zajęć

1. Sprawy organizacyjne / Wprowadzenie do neurobiologii uzależnień
2. Neurobiologiczne podłoże uzależnienia / teorie powstawania uzależnień
3. Neurobiologiczne podłoże uzależnienia / Modele badania uzależnienia
4. Stymulanty I (psychostymulanty)
5. Stymulanty II (metyloksantyny)
6. Psychodeliki I (empatogeny)
7. Psychodeliki II (tryptaminy i fenyletyloaminy)
8. Psychodeliki III (lizergamidy)
9. Psychodeliki IV (dysocjanty i delirianty)
10. Nikotyna
11. Depresanty sedatywne I (barbiturany i benzodiazepiny)
12. Depresanty sedatywne II (etanol)
13. Opioidy
14. Kannabinole / Dopalacze (narkotyki projektowane)
15. Podsumowanie / Zadania praktyczne / Zaliczenie zajęć

Punktacja

Punkty przyznaje prowadzący zajęcia. Od decyzji prowadzącego zajęcia można się odwołać. Osobą, do której należy wnieść odwołanie jest prowadzący zajęcia.

Punkty za obecność:

1. Za obecność na wszystkich zajęciach zdobywa się 3 punkty.
2. Każdy może mieć 2 nieobecności na zajęciach. Każda kolejna nieobecność skutkuje odebraniem 10 pkt.

Punkty za znajomość materiału wykładowego:

1. Na początku zajęć nr 2, 3 i 4 odbywają się 10-minutowe wejściówki, każdorazowo z materiału wykładowego omawianego na poprzednim spotkaniu (nr 1, 2 i 3).
2. Maksymalna liczba punktów do zdobycia z wejściówki to 6, minimalna to 0.
3. Nieuzasadniona nieobecność na wejściówce skutkuje brakiem możliwości zdobycia punktów w późniejszym terminie.

Punkty za prezentacje seminaryjne:

1. Prezentacje seminaryjne dotyczą wszystkich grup substancji psychotropowych (wg planu zajęć).
2. Każda grupa substancji prezentowana jest przez 5 osób wcielających się w 4 role:
 - diler (1 osoba) – rola wymaga zaprezentowania pożądaných (pozytywnych) efektów działania substancji (oczekiwanych z punktu widzenia zażywającego),
 - lekarz (1 osoba) – rola wymaga zaprezentowania niepożądanych (ubocznych) efektów działania substancji (niekorzystnych z punktu widzenia zażywającego),
 - historyk (1 osoba) – rola wymaga zaprezentowania historii odkrycia i stosowania substancji,
 - chemicy (2 osoby) – rola wymaga zaprezentowania struktury chemicznej, mechanizmu działania i farmakodynamiki substancji.
3. Prowadzący zajęcia wciela się w rolę badacza, który w razie potrzeby objaśnia, koryguje i uzupełnia wiadomości przedstawiane przez pozostałych prowadzących.
4. Każdy ma za zadanie zaprezentować 3 wylosowane tematy. Losowaniu podlegają zarówno grupa substancji psychotropowych, jak i rola. Nie można wcielić się dwa razy w tę samą rolę.

5. Forma prezentacji jest całkowicie dowolna (może nią być prezentacja multimedialna, ale i film, przedstawienie teatralne, piosenka itd.). Prowadzący zajęcia może przyznać dodatkowe punkty za kreatywność.
6. Każda prezentacja powinna opatrzona być wykazem źródeł, z których prezentujący korzystał podczas opracowywania tematu. Korzystanie wyłącznie z ogólnodostępnych źródeł internetowych (np. Wikipedia) skutkuje brakiem możliwości uzyskania maksymalnej liczby punktów z prezentacji. Korzystanie z publikacji naukowych podnosi wiarygodność, wartość merytoryczną oraz kompletność prezentacji, które stanowią podstawowe kryterium oceny prezentacji. Podanie fałszywych źródeł (prowadzący przeczytał cały internet, więc się zorientuje) lub ich niepodanie skutkuje odebraniem punktów za prezentację.
7. Promowana jest praca samodzielna, nie mniej jednak prowadzący może udzielić pomocy w poszukiwaniu cennych źródeł. Jednakże zbyt rozległa pomoc prowadzącego skutkuje odebraniem punktów za prezentację.
8. Za prezentację każdy może otrzymać maksymalnie 10 punktów z czego maksymalnie 7 punktów otrzymuje się za własną rolę, a maksymalnie 3 za całość prezentacji danej grupy substancji przez cały zespół (innymi słowy za wzorową pracę zespołową).
9. Obowiązkiem każdego prezentującego się jest dostarczyć prowadzącemu zajęcia dokumentację prezentacji. W zależności od formy prezentacji może to być wydruk slajdów, konspekt sztuki teatralnej, nagranie wideo czy słowa piosenki. Niedostarczenie dokumentacji skutkuje odebraniem połowy przyznanych punktów za prezentację.

Punkty za zadania specjalne:

1. Za zadania specjalne można uzyskać dodatkowe punkty.
2. Wykaz zadań specjalnych:
 - Dawkozależny wpływ stymulantów – forma dowolna (maks. 3 pkt.)
 - Artystyczne przedstawienie sensytyzacji i tolerancji (maks. 4 pkt.)
 - Porównanie trzech grup substancji psychotropowych – plakat (maks. 6 pkt.)
 - Wywiad z narkomanem (dowolna grupa substancji) (maks. 5 pkt.)
 - Opracowanie i stworzenie gry karcianej, planszowej lub innej związanej z substancjami uzależniającymi (maks. 7 pkt.)

- Opracowanie sudoku lub krzyżówki panoramicznej związanej z substancjami uzależniającymi (maks. 7 pkt.)
 - Statystyki dotyczące narkomanii – plakat (maks. 6 pkt.)
 - Leczenie uzależnień – forma dowolna (maks. 4 pkt.)
3. Prowadzący zajęcia może wprowadzić dodatkowe zadania specjalne.
 4. Każdy może zaproponować własny pomysł na zadanie specjalne. Prowadzący zajęcia może zaakceptować (ewentualnie po modyfikacji) zadanie i wówczas określa liczbę punktów do zdobycia za zadanie.

Punkty za zadania praktyczne:

1. Zadania praktyczne odbywają się podczas ostatnich zajęć.
2. Zadanie praktyczne polega na sprawdzaniu umiejętności łączenia rodzaju grupy substancji psychotropowych, nazwy konkretnej substancji z efektami i mechanizmem jej działania.
3. Maksymalna liczba punktów do zdobycia za zadanie praktyczne wynosi 10 punktów.

Zaliczenie

1. Aby zdobyć zaliczenie należy:
 - zdobyć minimum 51% maksymalnej liczby punktów z każdej wejściówki weryfikującej znajomość materiału wykładowego
 - co najmniej dwukrotnie zdobyć 51% maksymalnej liczby punktów za prezentacje seminaryjne
 - zdobyć minimum 51% maksymalnej liczby punktów z zadania praktycznego
2. Ocena końcowa zależy od liczby zdobytych punktów:
 - bardzo dobry: powyżej 52 pkt.
 - dobry plus: 47 – 52 pkt.
 - dobry: 41 – 46 pkt.
 - dostateczny plus: 35 – 40 pkt.
 - dostateczny: 30 – 34 pkt.
 - niedostateczny: 0 – 29 pkt.